

LIDÉ SLYŠTE, ZEMĚ PLÁČE

„Život na Zemi, život plný nářků !
Slyšíte to lidé ? Země pláče.
Zmítá se v bolestech, smradu a špíně,
vše, co živé bylo, pomalu hyne !
Oheň, voda a zkáza ji čeká.

Co teď, vědci, politici, inženýři, učitelé ?
Vy všichni, kdož žijete na Zemi,
Země pláče !!!
Vůbec vám to nevadí ?
Je vám to jedno ?
Víte vůbec, kdo a kdy zmáčkne tlačítko smrti ?
Víte, co bude pak ?
Že se nic nestane ?
Tomu ani malé dítě neuvěří !

Stále je ještě čas.
Ještě se dá všechno napravit.
A když NE, pak přijde chvíle, která přijít musí !
Trpět tak, jako naše ZEMĚ,
jen ať to někdo zkusí !!

Už dost přetvářky, už dost toho, čeho je
příliš !
Zlo lásku vyhání z našich domovů.
Otcové a matky, bratři a sestry,
celý náš svět se hroutí !
Řítí se někam, tam, kam nikdo
nechceme.

A přesto proti tomu NIC neděláme.

Proč asi ?

Je to v nás lidech, že čekáme,
až se zázrak stane ?
Anebo si myslíme, že to nějak přežijeme ?
Jsem v rozpacích a chce se mi plakat.
Je vůbec možné, aby lidstvo neudělalo
NIC, proti své záhubě ?

Náš svět je plný násilí, zla a bezpráví.
Kdopak to všechno napraví ?
My sami si za všechno můžeme !
Kdepak se láska poděla ?

Kdyby kvetla **LÁSKA**
na naší MODRÉ planetě,
nemuseli bychom nyní stát,
před velkým problémem.

Přesto a proto zde volám:
**„LIDÉ, ZACHRAŇTE ZEMI !
ZACHRAŇTE TU KRÁSNOU
MODROU PLANETU !“**

Vždyť to stojí za to.
Vždyť stojí za to, abychom se o ni
poprali,
proti všemu Zlu !
Poprali svými dobrými myšlenkami a
LÁSKOU.
Už žádné násilí !!!

LIDÉ SLYŠTE, ZEMĚ PLÁČE.“

Tuhle báseň jsem složila vloni na dovolené.
Když jsem ji do „Karvinska“ (noviny) poslala,
nebyla otištěna. Proč asi ???

Psala jsem ji od srdce a tak, jak jsem to cítila.
Sylvia.

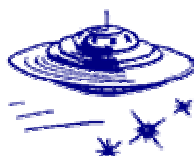
Odpověď: **Velká část novin a médií vůbec
na planetě Zemi je dálkově ovládána
Silami temna – ještírky**, a to pomocí
myšlenkových impulsů. Ovládání jsou lidé
s nízkými vibracemi – zlí, jsou ovladatelní
jako loutky. **Ještírci usilují o naši krásnou
Zemi**, a to pomocí těchto ovládacích
programů !!! Sami mají své planety dávno
zničené, neboť neumí žít v lásce a harmonii.
Zpracovatel a šířitel „Rozhovorů“.

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní cestě** –
např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na
www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 540.

Přijala Sylvia R.

Léto 1998.

OSVOBOZENÍ

„To, co nyní držíte ve svých rukou, je práce lidí,
kteří mají srdce krásně zářící,
kdyby to dostali nakladatelé a novináři,
nikdy by jste tato poselství nedostali.

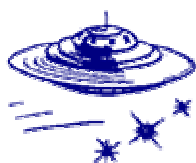
Je to proto, že tito lidé u médií,
si nikdy na srdci nezakládali,
mají hlavu plnou kariéry
a slouží Satanovi.

Mají vždy plno pravd,
ale srdce jim nezáří,
proto milí lidé,
nebaštěte jim tyto zprávy.

Tato kniha je knihou Pravdy,
která se narodila jako dítě malé,
má obrovskou sílu a moc Lásky
a tím ozáří všechny obyvatele.

Lidé jsou mnohdy ovládáni,
těmito temnými programy,
teprve až prohlédnou rádi,
budou moci zářit jako my.

To ti Ivo milý,
dávají tví Vesmírní,
abys věděl jak naložit s těmi,
kteří jsou stále ovládáni.“

Děkuji vám Vesmírní za tyto krásné
verše. S láskou Ivo.

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní
cesta** – např. obr. 688, 692, 793 a obr.
811 na www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 568.

Přijal Ivo A. Benda.

26.3.1999.

NÁVŠTĚVA Z VESMÍRU

„Na nebi hvězdička
zdá se, že letí,
ano, moje milé děti,
to není hvězdička,
to vesmírná loď letí.

I když je daleko,
přece tak vzdálena není,
vysílá signály,
že se blíží k nám,
vzdálenost se rychle mění.

Přistává,
tváří v tvář
z blízka vidíme vesmírnou loď,
její posádka vystoupila
a radostně k nám běží.

Chvilku se stydíme,
chvilku se bojíme,
pak už se smějeme,
příjemně dojati,
láskou objati,
s Přáteli z Vesmíru
jdeme k nám domů.“

Sdělení 1322. Přijal Mirek T. 7.12.2000.

